

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Det, der er karakteristisk for statsrevisorerne, er, at de holder øje med, at ministrene overholder deres budgetter. Det, der er karakteristisk for Folketingets Ombudsmand som oprindelig tænkt, er, at Ombudsmanden har mulighed for at holde øje med, hvordan man administrerer lovgivningen i relation til den enkelte borger. Det, der er Datatilsynets opgave – det er det nye – er, hvordan regeringen og ministrene administrerer de muligheder, der er inden for brugen af digitalisering, inden for brugen af forskellige typer af registre. Så har vi ved siden af den private sektor.

Det, vi jo foreslår her med vores pind, er at undersøge mulighederne, og derfor er det jo et meget lille forslag. Men jeg synes godt, man kan sammenligne dele af Datatilsynets arbejde som minimum med statsrevisorerne og Folketingets Ombudsmand på det specielle område.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jo, men så må man jo først overbevise mig om, at det er en god idé.

Og sammenligningen med Folketingets Ombudsmand er rent ud sagt fuldkommen ude i hampen. Jeg kunne forstå, hvis man sammenlignede med Rigsrevisionen. Men det der med, at noget skal overflyttes fra den udøvende til den lovgivende magt, sagt til fru Anne Baastrup, synes jeg ikke er noget at komme rendende med her til en forespørgsel.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg kunne forstå på fru Birthe Rønn Hornbechs ordførertale, at hun faktisk var enig i, at der efterhånden var overladt mange opgaver og nye opgaver til Datatilsynet, og derfor kunne der være god fornuft i at undersøge, hvorvidt Datatilsynet faktisk havde kapacitet til at løfte alle disse opgaver. Jeg kunne også forstå, at inspektion mindst en gang hvert 10. år ikke var noget, som ville få fru Birthe Rønn Hornbech til at mene, at vi nu var kommet ind i en politistat, og især udtrykket uvildig undersøgelse var åbenbart noget, som fru Birthe Rønn Hornbech ikke brød sig om.

Hvis vi nu ændrede ordlyden i vedtagelsen til noget mere fredeligt, så vi måske brugte ordene en grundig vurdering eller sådan noget i stedet for »en uvildig undersøgelse«, som måske giver

mindelser om noget halvkriminelt eller sådan noget, ville det så få fru Birthe Rønn Hornbech til at se med mildere øjne på teksten i den vedtagelse, der er foreslået?

Kl. 10.30

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Nu er det jo sådan, at man, når man går til en forespørgselsdebat, prøver at forudse, jeg vil ikke sige fjendens, men modstanderens skaktræk, og det har vi også forsøgt. Derfor synes vi, at vi er kommet med en vedtagelse, som er bedre, og som vi mener, fru Elisabeth Arnold og hendes parti har meget svært ved at stemme imod.

Jeg mener ikke, det er den rigtige vej at gå, at der, hver gang der er et eller andet, vi synes er et problem, så er to ting, vi kan foreslå, nemlig at der skal bruges en masse mennesker på at undersøge tingene – det koster i sig selv en masse penge – og så skal vi i øvrigt give større bevillinger. Det er en lidt gammeldags måde at se det på.

Vi er villige til, hvis det bliver nødvendigt, hvis vi er overbeviste om det, at prioritere det her. Naturligvis er vi det. Men der er altså ikke godtgjort noget som helst i dag, der nødvendigvis gør, at vi lige nu skulle nedsætte et eller andet uvildigt udvalg.

Hvorfor kan vi ikke selv i Folketinget følge situationen sammen med den til enhver tid siddende justitsminister? Det ser jeg ikke noget problem i.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Nu er det ofte sådan, at hvis man lader et område henligge ubemærket i lang tid og konstant tilfører det nye opgaver, så sker det på et eller andet tidspunkt, at der kommer en skandale eller et eller andet hul, der pludselig bliver opdaget. Det kommer i pressen, og så spørger den: Hvorfor har regeringen og Folketinget ikke været opmærksomme på det her i tide?

Det er præcis derfor, at denne forespørgsel er stillet. Det er jo for at sikre, at vi udfører det, der hedder rettidig omhu på et område, som bliver stadig mere politisk vigtigt.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Hvis det der med uvildige udvalg og PET-kommissioner, og hvad fru Elisabeth Arnold og fru